

bejdsanvisning. Såfremt sådan sidestilling med privat arbejdsanvisning ikke findes mulig eller hensigtsmæssig, kunne man over-

veje at underkaste denne form for udlejning af arbejdskraft et tilsyn fra arbejdsdirektoratet.

6. Afsluttende bemærkninger.

Med udgangspunkt i kommissoriet og under hensyn til tidsfaktoren har arbejdsgruppen ment at måtte koncentrere sine bestræbelser om at tilvejebringe et grundlag for en ordning vedrørende udbygningen af arbejdsanvisningskontorerne m. v., som kunne træde i kraft på det i kommissoriet forudsatte tidspunkt; visse spørgsmål af mere teknisk-administrativ art, som gruppen har berørt under sine drøftelser, har således i det hele måttet henskydes til det oven for nævnte blanketudvalg, ligesom mere dybtgående og langsigtede overvejelser vedrørende anvisningsapparatets opbygning og indhold på den nævnte baggrund har måttet vige.

Uanset at man således fra arbejdsgruppens side har bestræbt sig på at foreslå en ordning, der kunne træde i kraft med et relativt kort varsel, vil det dog efter arbejdsgruppens opfattelse være en nødvendig forudsætning for, at kontorerne pr. 1. april 1968 skal kunne overtage arbejdsløsheds-kassernes nuværende funktioner med hensyn til ledighedskontrol og arbejdsanvisning, at der på et så tidligt tidspunkt forud for ordningens ikrafttræden som muligt kan åbnes adgang for kontorerne til at søge tilvejebragt eller sikret yderligere fornødne lokaler og medarbejdere; for så vidt angår personalet kommer det særlige forhold i

betragtning, at det vil være særdeles hensigtsmæssigt, at der i alle fald i et vist omfang forhåndsvis kan gives nyansat personale en kursusmæssig introduktion til arbejdet.

Det skal sluttelig anføres, at arbejdsgruppen på dertil-given anledning har drøftet spørgsmålet om en ændring af den hidtidige betegnelse for kontorerne: de offentlige arbejdsanvisningskontorer, en betegnelse, som kontorerne i en årrække har fundet mindre tilfredsstillende, idet den kun til dels fandtes at være dækkende for de opgaver, som kontorerne varetager. Arbejdsgruppen har imidlertid under disse drøftelser ikke kunnet finde frem til en betegnelse, der fuldt ud tilgodeså det ovennævnte „dækningssynspunkt“ samtidig med, at den var nogenlunde kort og mundret, men i øvrigt har flertallet i arbejdsgruppen umiddelbart — ikke mindst i lyset af den ved overgangen tilstræbte understregning netop af arbejdsanvisningsvirksomheden — fundet, at betegnelsen „Arbejdsanvisningen“ ville være forholdsvis rammende. Et mindretal (kontorbestyrer Peter Hansen og fuldmægtig Bylund) har dog ment, at betegnelsen „arbejds-markedskontorer“ eller „Arbejdsformidlingen“ ville være bedre dækkende.

København, den 6. oktober 1967.

På arbejdsgruppens vegne

Borreschmidt.